

پاورقی (۹۲)

زندگی در مونیخ

دایان دوکریه، ترجمه: محمدعلی عسگری

مادرش معلمی بود با اراده‌ای پولادین و زندگی آن دختر را چنان مدیریت می‌کرد که گویی او هنوز یک کودک خردسال است. این جابه‌جایی به‌سرعت صورت گرفت و کوچکی آنجلیکا موجب شد او از درس پزشکی کنده شود و تصمیم بگیرد در کنار دایی‌اش آدولف با «الف» بماند.

نخستین دیدار بین آنها سه سال پیش صورت گرفته بود. یعنی سال ۱۹۴۴ در زندان لاندسبرگ که به‌همراه برادر و مادرش به ملاقات او رفته بودند. آن زمان تنها شانزده سال داشت. هیتلر در او نوجوانی شاد و تپل می‌دید که بعدها احساس کرد جایش در زندگی او خالی است.

یک‌بار دیگر همدیگر را به مناسبت یک سفر مدرسه‌ای که اسناد تاریخ‌شان در مارس سال ۱۹۲۷ ترتیب داده بود، دیدند. این استاد در آرزوی آن بود که نقشی سیاسی داشته باشد. وقتی دانست شاگردش جولی دختر خواهر همان هیتلر مشهور است، فرصت را اغنیمت شمرد و دانش‌آموزان کلاستر را تشویق کرد به همان شهری بروند که معبودش از آن اسکان داشت. جولی در این فاصله بیش از آنکه مجذوب برنامه سیاسی هیتلر شود، مجذوب شخصیت دایی‌اش شد. آلفرد مالاتا، رئیس آینده پارلمان اتریش، که آن زمان در این سفر حضور داشت، می‌نویسد: «هیچ چیز نمی‌فهمید. هیتلر برای او فقط دایی عزیزش بود که به‌صورت اتفاقی شده بود یک سیاستمدار بزرگ».

در جریان این سفر درسی بود که او برای مدتی نزد هلن بجستاین، زیباروی مخصوص هیتلر ماند. از رفاهی که آنها از آن برخوردار بودند، شگفت‌زده شد؛ به‌خصوص اینکه می‌دید دایی‌اش با مردمانی مترقی رفت‌وآمد می‌کند و برای خودش راننده و نگهبان دارد. شش ماه بعد، او توانست مدرک دیپلمش را بگیرد و از آن به بعد رفت‌تا با دایی عزیزش در مونیخ زندگی کند.

آنجلیکا کاملاً شیفته آدولف بود. البته «امیل موریس» راننده هیتلر، هم توجهش را جلب می‌کرد؛ فردی که آن زمان یک مرسدس رویار را هدایت می‌کرد؛ جوانی فرانسوی‌تبار و خوش‌سیم، جذابیت او بر هرکسی که پیرامونش بود، اثر می‌گذاشت. مثل هیتلر، نگاهش همان سلاح اصلی‌اش بود. اما نگاه او از هیتلر مجزون‌تر بود. ریش کوچکی داشت که با دکت آن را اصلاح می‌کرد و موجب تفريح دوستانش می‌شد.

غذاخوردن روی چمن‌ها شادمانی بیشتری را به روزهای گیلی و آدولف و موریس در مونیخ می‌بخشید. آنها برای خود سبدهای غذا و پتوهای مخصوص پشمی برمی‌داشتند. موریس گیتارش را می‌آورد و ترانه‌های محلی ایرلندی می‌خواند: «ما جوانان، داشتیم در پشت بوته‌زارها به‌دنبال جایی برای استحمام می‌گشتیم… داشتیم شنا می‌کردیم و بدن‌هایمان را در تایش خورشید خشک می‌کردیم… یکباره، صفی از پروانه‌ها پیکر گیلی را پوشاندند».

برای گیلی نیز این‌تجربه‌ای مهم در کشف تمايلاتش بود و از آن دو مرد بسیار متفاوت، چیزهایی یاد می‌گرفت؛ دو نفری که بعدها بر سر احساسات‌شان با هم به‌نزاع می‌پرداختند. برای هیتلر نیز آن زمان اوقات شادی بود که از بهترین دوران عمرش به‌حساب می‌آمد. می‌گوید: «می‌توانم در کنار زنان جوان باشم و همچون قطعه‌ای یخ سرد بمانم. نه‌تنها هیچ چیزی احساس نمی‌کنم، بلکه حتی به‌تنگ می‌آیم. اما دخترکان کوچکی مانند گیلی… با او شاد و خوشحالم. وقتی یک ساعت به وراجی‌هایش گوش می‌سازم، با همه بیهودگی‌هایش (چون او به همین قانع است که کنارش باشم)، در آن زمان از تمام غم‌ها و رخوت‌ها خلاص می‌شوم».

امسا این رابطه نیز به‌زودی دستخوش رقابت‌ها در یک مجموعه کوچک شد. هیتلر پیوسته امیل موریس را تشویق به ازدواج کرده و می‌گفت: «اگر ازدواج کنی هرروز نزد شما می‌آیم تا غذا بخورم». موریس به راه افتاد و از آنجلیکا نیز خواست دستش را بگیرد، زیرا او را تشویق کرده و موافقت ضمنی‌اش را نیز اعلام کرده بود. بنابراین برایش نوشت: «برای من، امکان ندارد غیر از تو کس دیگری کنارم باشد. فوراً قبول کرد و باید این خبر مسرت‌بخش را به

دایی‌اش آدولف هم می‌داد. اما او به‌شدت عصبانی شد و عکس آنچه قبلاً مهربانی کرده بود، به‌شدت آن دوست قدیمی‌اش را سرزنش کرد. سپس گیلی را کاملاً منع کرد تا هرگز دیگر به آن جوان نزدیک نشود. در کریسمس سال ۱۹۲۷، این چیزی است که گیلی برای امیل عزیزش نوشت: «این دو روز آن‌قدر سرزنش شنیدم که در تمام عمرم نشنیده بودم […] تا امروز احساس می‌کردم این دوران، ما دو نفر را بی‌اری ابد به‌هم متصل کرده است. اما یک چیزی این وسط هست که باید آن را درک کنیم و آن اینکه دایی آدولف از ما خواسته است دوسال از هم دور باشیم. تصور کن امیل، تا دو سال دیگر ما نمی‌توانیم همدیگر را ببینیم. چون دائم تحت کنترل و مراقبت دایی آدولف هستیم! […] من جز این نمی‌توانم که عشقم را نثار تو کرده و بدون هیچ شرطی به تو تعلق داشته باشم. تو را بی‌نیاهت دوست دارم».

ادامه دارد

«تل‌ابیض»؛ دروازه دسترسی به پایتخت خودخوانده داعش

کوبش روزاوا بر طبل کردستان

در کوبانی، شهری که تقریباً از هرگونه نماد شهری خالی شده، اما به‌راستی آبروی مدنیت است، تقریباً خانه و خیابانی به‌معنای معمول آن باقی نمانده است.
باین‌حال، چه خوب بود اگر می‌توانستیم در همین چند روز اخیر به خیابان‌های ویران آن کام بگذاریم تا شوق زندگی را با تمام وجود احساس کنیم. کافی بود با مردم مبارز آن هم‌سخن شویم تا برق امید را در چشمانشان بیابیم؛ امیدی اصیل که با جاشنی انتظار در حومه‌های این شهر ویران، اما سربلند، صفی طویل از زنان و مردان را به خط کرده تا به استقبال مبارزان «یکان‌های مدافع خلق» بروند. البته کوبانی از مدت‌ها پیش محل رفت‌وآمد مبارزان کرد بوده است؛ مبارزانی که روزگاری برای آزادسازی این شهر از چنگال «داعش»، راه درازی آزادسازی این شهر را در کانتون کردنشین، علاوه بر کشایش دلالتی بین این دو کانتون کرده‌ها

پیشروی کرده‌را در قالب «یکان‌های مدافع خلق» در خطوط مرزی سوریه- ترکیه و تصرف شهر استراتژیک «تل‌ابیض»، بسیاری از معادلات جنگی در عرصه میدان نبرد و ژئوپلیتیک در حوزه مناسبات منطقه را دگرگون کرده است. تحولات جاری در منطقه نه‌تنها بر اهمیت نقش جنگجویان کرد در مبارزه علیه داعش تأثیر تعیین‌کننده خواهد گذاشت بلکه می‌تواند نقش ترکیه در بحران سوریه را نیز به‌شدت تحت‌تأثیر قراردهد و موقعیت این کشور را از حالت تهاجمی به سطح تدافعی، تنزل دهد. موقعیت جغرافیایی تل‌ابیض به‌دلیل قرارگرفتن در مرز ترکیه و نقش سریلی که این شهر برای تأمین تدارکات داعش از طرف ترکیه بازی می‌کرد، از یک طرف موجب انفصال لجستیکی آنکارا در تأمین سلاح، جهادگرایان مسلح و آذوقه برای ادامه جنگ از سوی داعش می‌شود و از طرف دیگر، با تثبیت هژمونی کرده‌را در مرزهای ترکیه، می‌تواند برای این کشور یک موقعیت تهدیدکننده را فراهم کند. از آنجا که دولت آنکارا به‌لحاظ تاریخی همواره با مسئله کردها به‌خصوص آن بخشی که نزدیکی و هم‌پوشانی منافع با حزب کارگران کردستان ترکیه (پ‌ک‌ک) در سوریه دارد، به‌عنوان یک موضوع امنیت داخلی که مشکل اساسی داشته است، می‌تواند آینده تحولات در این منطقه را دگرگون کند. از همان ابتدای بحران سوریه، دولت‌مردان حزب «عدالت و توسعه» ترکیه در خط مقدم مبارزه با «بشار اسد»، رئیس‌جمهوری سوریه، قرار گرفته و از موقعیت جغرافیایی و مرزهای

وسیع خود با این کشور به‌عنوان یک کانون اصلی در بازی شطرنج خونین سوریه استفاده کرده‌اند. این سیاست خارجی ماجراجویانه که توسط «احمد داووداوغلو»، نخست‌وزیر ترکیه، تئوریزه شده بود، بر مبنای دیدگاه «نوعثمانی» که منطقه خاورمیانه عربی و شاخ آفریقا را به‌لحاظ تاریخی بخشی از امپراتوری عثمانی قلمداد می‌کرد، به‌دلیل تحولات جدید در منطقه (خیزش‌های عربی) به‌زعم رهبران این کشور می‌توانست با دخالت فعال آنکارا بار دیگر البته در شکلی جدید در یک مجموعه ژئوپلیتیک تحت زعامت آنان قرار گیرد. سیاست ترکیه در مصر، تونس، لیبی، سوریه و

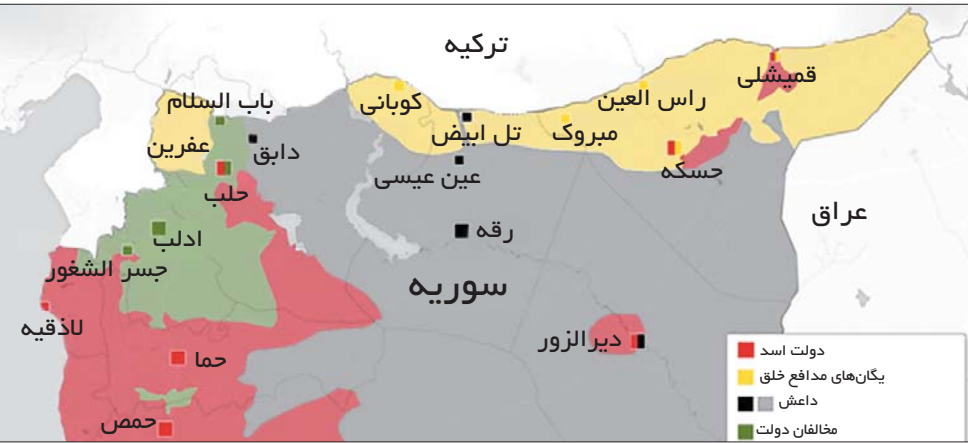
موفق شدند شامگاه روز دوشنبه، شهر «تل‌ابیض»، دروازه دسترسی به الرقه، پایتخت خودخوانده داعش را نیز به تصرف خود درآورند. آزادسازی تل‌ابیض، یا اگر بخواهیم عنوان کردی آن را بگویم، «گری سپی» که بر خلاف پیش‌بینی‌ها و البته به یمن پشتیبانی هوایی جگنده‌های ائتلاف، به سرعت و تنها در یک شبانه‌روز اتفاق افتاد، گذشته از آنکه شکستی راهبردی برای تروریست‌های داعش است و آنان را از لحاظ نقل‌وانتقال نیرو و تجهیزات و همچنین قاچاق نفت و کالاهای دیگر از طرف مرز ترکیه به شدت در تنگنا قرار می‌دهد، در حقیقت نقطه عطفی در روند تکاپوی تاریخی ملت کرد برای دستیابی به استقلال سیاسی است. این شهر مرزی علاوه بر کشایش دلالتی بین این دو کانتون کردنشین،

تأثیر تصرف تل‌ابیض بر آنکارا و داعش

اردشیر زارعی‌قنواتی

با راه‌های مواصلاتی ترکیه از یک طرف تأمین نیازهای لجستیکی این گروه را به‌شدت محدود می‌کند و از طرف دیگر، جنگجویان داعش را در یک جغرافیای بسته قرار می‌دهد که در پشت، کردهای در حال پیشروی و در جلو، ارتش سوریه را در مقابل خود می‌بینند. چنانچه داعش، خطر اساسی در جبهه شمالی را در تمرکز نظامی خود قرار دهد، باید دست به انتقال تجهیزات و نیروهای نظامی از جبهه جنوبی به‌سمت مناطق شمالی بزند که به دلیل موقعیت برتری یکان‌های مدافع خلق کرد، متحمل هزینه و تلفات بیشتری شده و موازبه ایجادشده با ارتش سوریه در جبهه جنوبی نیز به‌نفع دولت دمشق به‌هم خواهد خورد. از طرف دیگر، واگذاری جبهه شمالی به کردها به‌عنوان اصلی‌ترین دشمنان این گروه، هم می‌تواند ترکیه به‌عنوان متحد آنان را به دلیل تثبیت هژمونی‌سی کرده‌را در جوار مرز با این کشور، به‌شدت ناراضی کند و هم پیشروی در عمق خاک سوریه خطر مواجهه بیشتر با دوگانه ارتش و گروه‌های رقیبی چون «النصره» را به‌همراه دارد. از آنجا که برای داعش راه‌های مواصلاتی با ترکیه و همچنین امکانی که از سوی این کشور برای پیوستن جهادگرایان خارجی فراهم می‌شود، از اهمیت بیشتری

سقوط شهر «تل‌ابیض» و عقب‌نشینی نیروهای شبه‌نظامی داعش از خطوط مواصلاتی بین ترکیه با شهر «رقه» به‌عنوان پایتخت داعش در سوریه، در آینده تحولات و موقعیت میدانی این گروه تروریست نقشی اساسی ایفا خواهد کرد. چنانچه کردها بتوانند در روزها و هفته‌های آتی متصرفات خود را حفظ کرده و به سمت رقه به پیشروی خود ادامه دهند، بدون شک داعش از چندسو تحت فشار قرار گرفته و از این پس باید در موضع تدافعی قرار گیرد. قطع ارتباط داعش

با دستور عباس؛ دولت وحدت ملی فلسطین استعفا داد

نقل از یکی از مقامات ارشد فلسطینی و خبرهای محلی گزارش داده، محمود عباس روز سه‌شنبه به رهبران حزب خود گفته بود دولت وحدت ملی ظرف ۲۴ ساعت آتی استعفا می‌دهد. دولت وحدت ملی به نخست‌وزیری «رامی حمدالله» هرگز موثر واقع نشد و نتوانست اوضاع نوارغزه را سروسامان دهد یا حتی بعد از جنگ ویرانگر سال گذشته اسرائیل و غزه، در بازسازی اندک این منطقه هم نقشی نداشت. منابع دولتی، پیش‌تر گفته بودند به‌دلیل عدم پیشرفت کار در زمینه اداره امور نوارغزه، از مدت‌ها پیش موضوع استعفای دولت مطرح بوده است.

با وجود انتشار اظهارات محمود عباس، و ساعاتی پیش از استعفای دولت، سخنگوی دولت وحدت ملی گفته بود از تصمیم دولت برای استعفا خبر ندارد و این موضوع در جلسه هیات دولت در روز سه‌شنبه مطرح نشده است. او درعین‌حال، تأیید کرده بود موضوع اداره نوارغزه در ملاقات رهبر و نخست‌وزیر تشکیلات خودگردان در روز چهارشنبه بررسی خواهد شد. حماس نیز ساعاتی پس از انتشار این خبر به

۶۰ میلادی قربانی اصلی پروژه کمربند عربی از سوی دمشق بود، اکنون و در پی مهاجرت اجباری هزاران کرد از شمال سوریه، میزبان اکثریتی از اعراب سنی است؛ ترکیبی جمعیتی که چشم‌انداز حاکمیت نیروهای کرد بر این شهر را با اماواگرها و البته اتهاماتی از سوی دیگر مخالفان سوری همراه کرده است. برخی از مخالفان میانه‌رو سوری و کردهای مخالف دولت «بشار اسد»، رئیس‌جمهوری سوریه، که یکان‌های مدافع خلق را به توافق مصلحتی با دولت اسد برای ادامه مبارزه با نیروهای داعش و حاکمیت بر شمال سوریه متهم می‌کنند، اکنون هزربان با «ج‌ب‌طیب اردوغان» رئیس‌جمهوری ترکیه، مدعی شده‌اند یکان‌های مدافع در پی پاک‌سازی نژادی تل‌ابیض و روستاهای عرب‌نشین حومه آن هستند؛ اتهاماتی که به شدت از سوی فرماندهان مدافع خلق رد شده است.

با تمام این اوصاف، بسیاری از کارشناسان بر این باورند آزادسازی تل‌ابیض به دست نیروهای کرد، موجد نقشی حیاتی برای اقلیت کرد در آینده کشوری است که برای دهه‌ها آنان را از حقوق اولیه خود محروم کرده است.

«مایکل استیفنز»، تحلیلگر مؤسسه مطالعات دفاعی و امنیتی بریتانیا، معتقد است هر دولت سوری که در آینده بر سر کار بیاید، ناگزیر از به‌رسمیت‌شناختن یک منطقه کاملاً خودمختار کردنشین است. او در گفت‌وگویی با روزنامه فایننشال تایمز گفت، عرصه سیاسی سوریه اکنون شاهد اوج‌گیری بازگیری سیاسی در قامت کردهای استقلال‌طلب است که با اتکا به حمایت قدرت‌های غربی، در صورت ندادن خودمختاری از سوی دمشق، بدون شک راه خون‌بار جدایی از سوریه را در پیش خواهند گرفت.

این در حالی است که نظر به ارتباط سازمانی یکان‌های داعش با حزب کارگران کردستان (پ‌ک‌ک)، چشم‌انداز پشتیبانی راهبردی نیروهای ائتلاف از مبارزان کرد که اکنون صرفاً تحت لوای جنگ با تهدید مشترک داعش قابل تعریف است، شاید در فردای شکست مذاکرات صلح ترکیه و پ‌ک‌ک، دیگر محلی از اعراب نداشته باشد.

نسبت به گزینه پیشروی در جنوب و عمق خاک سوریه برخوردار است، می‌توان انتظار داشت که در روزهای آینده داعش دست به ضحمله‌های سخت و پرتلفاتی به شهر تل‌ابیض و مناطق شمالی بزند. تصرف تل‌ابیض توسط کردها، جدا از تهدید دوسویه‌ای که برای ترکیه و داعش دارد، به‌لحاظ روانی و سیاسی نیز بازگیران در آنکارا و رقه را در موقعیت سخت و دشواری قرار داده است. به همین‌دلیل، در روزهای اخیر «ج‌ب طیب اردوغان»، رئیس‌جمهوری ترکیه، با عصبانیت و لحن پرخاشجویانه‌تری آمریکا و ائتلاف ضدداعش را متهم می‌کند که آنان با کمک به کردها یا به‌زعم او تروریست‌ها، موجب شده‌اند یک پاک‌سازی قومی در منطقه اتفاق افتاده و اعراب و ترکمن‌های ساکن تل‌ابیض از خانه‌های خود رانده شوند. با توجه به پیروزی انتحاطاتی حزب «دموکراتیک خلق‌ها» در ترکیه که می‌تواند حکم نیروی بازدارنده برای کمک فعال آنکارا به داعش را موجب شده و ارتباط سیاسی، تشکیلاتی و نظامی با کردهای سوریه را فراهم کند، بیش از گذشته دوگانه ترکیه -داعش، زیر فشار قرار خواهند گرفت. در اینجا نقش واشنگتن برای همراهی با مبارزان کرد و همکاری نمادین آن بخش از ارتش آزاد سوریه با یکان‌های مدافع خلق برای تصرف تل‌ابیض، از سویی آنکارا را در موقعیت انفعال قرار می‌دهد و از سوی دیگر، ادعای انحصار نمایندگی سنی‌های عرب توسط داعش را تا حدودی خواهد شکست. چنانچه گروه‌های مبارز کرد سوریه به سمت انتقام‌گیری حرکت نکرده و بعد از پاک‌سازی شهر تل‌ابیض از تله‌های انفجاری، ویرانی‌ها و اجساد، اجازه بازگشت مردم ترکمن و اعراب سنی شهر را فراهم کنند، یک شکست سیاسی- استراتژیک بزرگ‌تر از تصرفات سرزیمینی در حوزه میدانی جنگ را بر سیاست قرقه‌گرایانه ترکیه و داعش رقم خواهند زد. از طرف دیگر، به‌هم‌پیوستگی هر سه کانتون جزیره، کوبانی و عفرین می‌تواند موقعیت سیاسی- نظامی کردها و یکان‌های مدافع خلق را برای مقاومت بهتر و منسجم‌تر در برابر داعش فراهم کرده و تا حدودی از انزوای شهرهای کردنشین همچون مورد کوبانی، جلوگیری کند.

آن واکنش نشان داد. سخنگوی حماس در این زمینه به خبرگزاری فرانسه، گفت: «حماس هرگونه تغییر یک‌طرفه در دولت بدون توافق همه گروه‌ها را رد می‌کند». درهمین‌حال معاون نخست‌وزیر سابق حماس هم گفت دولت وحدت ملی در تحقق تعهدات خود در قبال مردم، شکست خورده است. «صالح برداولیل»، یکی از قانون‌گذاران حماس، نیز استعفای دولت را تلاش برای فرار و به‌تأخیرانداختن آشتی عنوان کرد؛ آن‌طور که یک مقام ارشد ناشناس به نیویورک‌تایمز گفته، سایت‌های خبری محلی در روزهای اخیر گزارش‌های تأییدشده‌ای منتشر کرده‌اند مبنی بر اینکه حماس بدون هماهنگی با دولت خودگردان فلسطین، برای برقراری آتش‌بسی طولانی با اسرائیل وارد مذاکره شده است؛ امری که به گفته رسانه‌های محلی فلسطین در راستای سرعت‌بخشیدن به بازسازی و توان‌بخشی غزه است. با وجود اختلافات دیرینه حماس و فتح در دولت وحدت ملی، چرایی استعفای دولت در موقعیت کنونی، سوآلی بی‌جواب است.

رویداد

موافقت اولیه با آتش‌بس انسانی در یمن

● هیات صنعا آتش‌بس انسانی را در چارچوب جدولی زمانی مطرح کرده است که گروه‌ها بتوانند بعد از آن راه‌های سیاسی را بررسی کنند. به گزارش المیادین، «اسماعیل ولد شیخ احمد»، فرستاده سازمان‌ملل به یمن در مذاکرات ژنو، اعلام کرد تمامی طرف‌های درگیر یمنی با اساس قراردادن طرح شورای همکاری خلیج‌فارس درباره یمن، نتایج مذاکرات ملی و قطع‌نامه شورای یمن، در مذاکرات ژنو توافق کرده‌اند. فرستاده سازمان‌ملل به یمن در این مذاکرات نیز اعلام کرد: مذاکرات ژنو نخستین‌گام برای پایان‌دادن به رنج و مشکلات طرف‌های هاست و باید طرف‌های یمنی به توافق، حتی به توافق آتش‌بس پیش از ماه رمضان برسند. باین‌حال، الجزیره گزارش داد مذاکرات یمنی‌ها با پیچیدگی‌های زیادی مواجه است، چراکه حوثی‌ها با کاهش تعداد اعضای هیات خود مخالفتند و خواهان این هستند که طرف مقابل مشخص کند نماینده دولت مستعفی یمن است یا نماینده گروه‌های سیاسی؛ همچنین منابع آگاه در سازمان‌ملل اعلام کردند مذاکرات ژنو درباره یمن تا شنبه هفته آینده تمدید شده است.

«سلیمان دمیرل» درگذشت

● سلیمان دمیرل، نخست‌وزیر و رئیس‌جمهوری اسبق ترکیه که حکومت وی در طول هفت دوره نخست‌وزیری‌اش دوبار توسط ارتش ساقط شد، در ۹۱ سالگی در بیمارستان درگذشت. به گزارش رویترز، سلیمان دمیرل از دهه ۶۰ تا ۹۰ میلادی، هفت دوره به‌عنوان نخست‌وزیر خدمت کرد و از ۱۹۹۳ تا ۲۰۰۰ نیز رئیس‌جمهور ترکیه بود. بنابه گفته منابع آگاه در بیمارستان «فوسفور» در آنکارا، دمیرل که به‌علت عفونت دستگاه تنفاسی بستری بود، جان باخت. دمیرل اولین‌بار، پنج سال پس از کودتای ۱۹۶۰ و درپی پیروزی در انتخابات پارلمانی به‌عنوان رئیس «حزب عدالت» قدرت را در دست گرفت. دولت دمیرل آغازگر تحولات اقتصادی و اجتماعی ترکیه بود و هم‌زمان هم در رشوه‌خواری و پارتی‌بازی و فسادهای مالی دست داشت. او که با نام «بابا» میان هوادارانش شناخته می‌شد، در دوران ائتلاف بی‌ثبات در ترکیه خدمت می‌کرد و سرانجام این نازارمی پس از روی‌کارآمدن «حزب عدالت و توسعه» به ریاست «ج‌ب طیب اردوغان» در سال ۲۰۰۲ به پایان رسید.

سنای آمریکا به ممنوعیت شکنجه و غرق مصنوعی رأی داد

● سنای آمریکا با اکثریت آرا به ممنوعیت اشکال مختلف شکنجه شامل غرق مصنوعی، تغذیه مقعدی، اعدام‌های ساختگی، آزار جنسی و استفاده از کلاه برای زندانیان در تمام بخش‌های دولتی آمریکا رأی داد. به گزارش راشاتودی، سنای آمریکا با ۷۸ رأی موافق در مقابل ۲۱ رأی مخالف، تصمیم کرد که متهم را به قانون اختیارات دفاع ملی اضافه کند که براساس آن دولت واشنگتن در بازجویی و قوانین مربوط‌به بازداشت در بخش ارتش آمریکا محدود می‌شود. این متمم همچنین مقام‌های آمریکایی را ملزم می‌کند در صورت بازداشت با کنترل یک شخص، سربا مراتب را به صلیب‌سرخ جهانی اطلاع دهند. این متمم هفته پیش توسط سناتور جمهوری‌خواه «جان مک‌کین» و «دایان فاینشتاین»، دموکرات و رئیس سابق کمیته اطلاعات سنای آمریکا مطرح شد.

افزایش خطر قحطی در کره‌شمالی

● خبرگزاری رسمی کره‌شمالی از بروز کم‌آبی شدید خبر داد و اعلام کرد مزارع برنج در سراسر این کشور، از جمله در «هوانگهی» و «فیونگان»، از مناطق اصلی کشت برنج، به‌دلیل کمبود آب خشک شده‌اند. این خبرگزاری در گزارشی نوشته است «شدیدترین خشک‌سالی در صد سال اخیر در جمهوری دموکراتیک خلق کره ادامه دارد و به اراضی کشاورزی خسارت شدیدی وارد کرده است». ماه گذشته، نماینده سازمان‌ملل برای هماهنگ‌کردن ارسال کمک غذایی به کره‌شمالی گفت در سال گذشته زراعی، این کشور با کمترین میزان بارندگی در ۳۰ سال پیش از آن، مواجه بود و درباره عواقب این کم‌آبی هشدار داد. با توجه به گزارش خبرگزاری رسمی کره‌شمالی، احتمال دارد شرایط در سال آینده، حتی وخیم‌تر شود. نماینده ویژه سازمان‌ملل درعین‌حال، گفته بود ممکن است عواقب انسانی کمبود غذا در سال جاری کمتر از موارد قحطی در گذشته باشد، زیرا بسیاری از جوامع محلی به‌دلیل تجربه ناگوار قبلی، در حد امکان به ذخیره‌سازی مواد غذایی مبادرت کرده‌اند. بااین‌همه، با توجه به شرایط اقتصادی کره‌شمالی، تحریم بین‌المللی، کاهش کمک‌های خارجی در واکنش به برنامه‌های هسته‌ای و موشکی این کشور و وقوع خشک‌سالی در دو سال پی‌درپی می‌تواند به بروز یک بحران انسانی منجر شود.